

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, IČ: X
sídlem X
zastoupený Mgr. Pavlem Letáčkem, advokátem
sídlem Šafaříkova 785/1, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Praze**
sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2022, č. j. ZKI PR-O-60/1275/2022-5

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2022, č. j. ZKI PR-O-60/1275/2022-5 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve výroku o výši pokuty změněno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 7. 2022, č. j. PD 100612/2021-101-34 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), když ve zbytku bylo odvolání podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 57 odst. 1 písm. b) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále jen „katastrální zákon“), kterého se měl dopustit tím, že ve dnech 6. 4. 2021 a 26. 5. 2021 nabízel a prodával katastrální data dalšímu okruhu subjektů, přičemž nepostupoval v souladu s povinností stanovenou v § 53 katastrálního zákona. Za spáchání přestupku byla žalobci dle § 57 odst. 3 katastrálního zákona uložena pokuta ve výši 100 000 Kč. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1000 Kč.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v první řadě namítal, že se vedle vývoje software určeného primárně pro realitní kanceláře zabýval doplňkovými službami, mezi něž patřilo i vyhledávání vlastníků nemovitostí z katastru nemovitostí, a to na základě objednávek individuálních koncových uživatelů. Neprodával informace třetím osobám, nýbrž prodával službu spočívající ve zpracování informací z datového výstupu katastru. Jednal v zastoupení objednatele při vyhledání služby, když činil náhled na data do katastru a výsledek příkazní činnosti předal zastoupenému. Negeneroval žádný zisk ze zajištěných údajů, neboť klientům naučtoval částku odpovídající úhradě náhledu z datového výstupu včetně poplatku za službu.
3. Žalobce rovněž namítal, že nebylo objasněno, zda zaměstnankyně katastrálního úřadu jednala od počátku z moci úřední, či se jednalo o její soukromou aktivitu. Správní řízení o přestupku nelze zahájit na podkladě informací a dokladů od zaměstnankyně katastrálního úřadu.
4. Dále žalobce namítal, že výše pokuty nebyla odůvodněna způsobem nepřipouštějícím pochyby, že odpovídá konkrétním okolnostem případu. Byl pouze konstatován dostatek finančních prostředků vzhledem k široké podnikatelské činnosti, snížení pokuty pouze o 20 000 Kč nebylo vysvětleno. Pro případ shledání žaloby nedůvodnou žalobce navrhl snížení pokuty na 40 000 Kč v návaznosti na zjednání nápravy v textacích webových stránek.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul průběh řízení. Konstatoval, že se žalobní námitky podobají argumentaci použité v odvolání. Žalobce nerozporoval předání údajů katastru další osobě a je bezpředmětné, jak popisuje a sám vnímá svou službu spočívající ve vyhledání dat. Řízení bylo zahájeno z moci úřední, když zaměstnankyně využila nabízených služeb, získané údaje posoudila jako důkazní prostředky a věc oznámila příslušnému orgánu státní správy. Již z vyjádření žalobce o účtování poplatku za službu lze dovodit, že činnost sloužila k dosažení zisku. Ke snížení výše pokuty vedla zásadní

polehčující okolnost spočívající v ukončení poskytování služeb „Katastrální data“ a „Majetek“. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že je žalobci kladeno za vinu obchodování s údaji katastru nemovitostí, přičemž nabídku poskytovaných služeb a rozsah údajů publikoval na svých webových stránkách.
7. Součástí správního spisu je oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 16. 8. 2021, podle něhož žalobce na webových stránkách X nabízel katastrální data, službu „X“ odpovídající službě žalovaného „Služba sledování změn“, službu „Y“ odpovídající službě žalovaného „Přehled vlastnictví“ či službu „Z“, u níž se jednalo o přeprodání výpisů z katastru nemovitostí za pevně stanovenou částku. Dále tvoří součástí správního spisu emailová komunikace, výpisy z katastru nemovitostí získané žalobcem, výpisy z katastru nemovitostí vyhotovené Dálkovým přístupem žalovaného, faktury a data získaná nákupem od žalobce.
8. Přípisem ze dne 2. 5. 2022 byl žalobce předvolán k ústnímu jednání o přestupku na den 17. 5. 2022. Jak je zřejmé z protokolu z jednání, žalobce se seznámil se spisovým materiálem a s obviněním ze spáchání přestupku nesouhlasil. Vzněl námitku, že zaměstnankyně žalované mohla jednat ze své soukromé aktivity; pokud by konala z moci úřední, chybělo pověření k tomuto jednání. Žalobce nepřeprodával list vlastnictví, ale službu spočívající ve zpracování údajů z datového výstupu katastru. Žalobce nebyl šířitelem dat, ale zpracovatelem, kterého si objednal koncový klient.
9. Rozhodnutím ze dne 27. 7. 2022 správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 57 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, kterého se dopustil tím, že jednal protiprávně, nedodržel povinnosti stanovené tímto zákonem pro šíření údajů z katastru, tj., když nabízel a prodával, a tedy šířil, katastrální data dalšímu okruhu subjektů. Žalobce nepostupoval v souladu s povinností v § 53 katastrálního zákona za podmínek stanovených vyhláškou č. 358/2013 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 100 000 Kč spolu s povinností nahradit náklady řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně zrekapituloval průběh správního řízení a důkazní prostředky. Dále popsal naplnění znaků přestupku a na závěr uvedl úvahy, které ho vedly ke stanovení výše uvedeného správního trestu. V rámci úvah při ukládání správního trestu v maximální výši zákonné sazby správní orgán I. stupně přihlédl k rozsáhlé obchodní činnosti žalobce a k ceníku jím poskytovaných služeb a výstupů s katastrálními daty.
10. Stejnopis prvostupňového rozhodnutí byl žalobci doručen dne 27. 7. 2022, načež dne 9. 8. 2022 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Namítal v něm rozdíl mezi šířením dat a poskytováním služby vyhledávání v údajích coby rozlišnost mezi jednáním přímým a v zastoupení. Žalobce pouze v zastoupení svého klienta činil náhled na data, která nabýval přímo zastoupený klient.
11. Žalovaný o odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím dne 25. 11. 2022, s doručením ke dni 28. 11. 2022, když prvostupňové rozhodnutí potvrdil ohledně výroku o vině a nákladech řízení. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

průběh správního řízení, konstatoval, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu s právními předpisy, a neshledal žádný důvod vedoucí k nutnosti zrušit prvostupňové rozhodnutí. Z podkladů zajištěných správním orgánem I. stupně má žalovaný za prokázané, že žalobce bez souhlasu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního třetím osobám šířil za úplatu data z katastru nemovitostí, která získal v případě výpisů prostřednictvím Dálkového přístupu do katastru nemovitostí a u služby „X“ prostřednictvím aplikace „Nahlížení do katastru nemovitostí“. Na výši sankce však podle žalovaného má vliv také celkový postoj žalobce k přestupkovému řízení, pakliže službu „X“ přestal provozovat od ledna 2022 a také zcela zrušil službu „Y“. Žalovaný proto přistoupil ke snížení výše uložené pokuty o pětinu, tzn. na 80 000 Kč.

V.

Jednání soudu a právní posouzení věci soudem

12. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 11. 4. 2024 žalobce argumentoval shodně jako v podané žalobě a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
14. Žalovaný se k jednání s omluvou nedostavil, soud proto dle § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) ve věci jednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.
15. Podle ustanovení § 53 katastrálního zákona *„údaje katastru lze užít jen k účelům uvedeným v § 1 odst. 2. Šířit údaje katastru lze pouze se souhlasem Českého úřadu zeměměřického a katastrálního za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem“*.
16. Podle ustanovení § 57 odst. 2 písm. b) katastrálního zákona *„fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 53 šíří údaje katastru bez souhlasu Českého úřadu zeměměřického a katastrálního“*.
17. Podle ustanovení § 57 odst. 3 katastrálního zákona *„za přestupek podle odstavců 1 a 2 lze uložit pokutu do 50 000 Kč. Je-li přestupek podle odstavců 1 a 2 spáchán právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, lze uložit pokutu do 100 000 Kč“*.
18. Stěžejní námitkou bylo tvrzení, že se žalobce nedopustil přestupku, neboť prodával službu spočívající ve zpracování informací z datového výstupu katastru, když jednal v zastoupení zákazníka. Tuto námitku soud jako důvodnou neshledal.
19. Pojem „šíření údajů katastru“ představující objektivní stránku skutkové podstaty přestupku v § 57 odst. 2 písm. b) katastrálního zákona není v katastrálním zákoně definován a při jeho výkladu je třeba se zabývat dvěma částmi, tzn. výrazy „šíření“ a „údaje katastru“. Šířením se podle názoru soudu rozumí předávání údajů šířitelem (osoba, které byl udělen souhlas se šířením) dalším, koncovým uživatelům. Vzhledem k veřejnosti katastru nemovitostí se k šíření přistupuje tehdy, pokud koncový uživatel vyžaduje data v rozsahu a struktuře, které neumožňuje informační systém katastru

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nemovitostí, případně by jejich poskytování bylo pro Český úřad zeměměřičský a katastrální nepřiměřeně zatěžující. Žalobce coby společnost zhotovující informační systémy sloužící specifickým požadavkům uživatelů, resp. koncových zákazníků, měl postavení šířitele. Termín „údaje katastru“ v katastrálním zákoně rovněž postrádá definici, nicméně z povahy věci jej lze spojovat s vymezením obsahu katastru tak, jak je učiněno v § 4 katastrálního zákona. Soud totiž neshledává žádný důvod, pro který by informace v odstavci 1 písm. a) – j) předmětného ustanovení nemohly být považovány za údaje katastru. Souhlas se šířením údajů udělí Český úřad zeměměřičský a katastrální na základě písemné žádosti. Šíření údajů může probíhat úplatně nebo bezúplatně, přičemž úplata za šíření odpovídá úplatám za poskytnutí údajů z katastru ve formě, ve které šířitel údaje šíří (podle příloh katastrální vyhlášky). Údaje k šíření poskytne Český úřad zeměměřičský a katastrální šířiteli v elektronické podobě dle § 15 odst. 2 katastrální vyhlášky. Šířitel je oprávněn předávat údaje katastru pouze osobám (uživatelům údajů), které uvedl v žádosti o udělení souhlasu se šířením údajů. Šířitel nesmí takto získané údaje katastru užívat pro vlastní potřebu. Jestliže žalobce podle svého tvrzení prodával službu spočívající ve zpracování informací z datového výstupu katastru, potom jeho jednání vykazuje charakter činnosti spočívající v „šíření“, tzn. předávání informací, když poskytované informace zároveň lze označit za „údaje katastru“. Zásadní význam přitom má skutečnost, že žalobce nezískal předchozí souhlas Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního s poskytováním předmětných informací. Je tak možné uzavřít, že žalobce naplnil všechny zákonné znaky přestupku šíření údajů katastru bez souhlasu Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního. Z hlediska naplnění skutkové podstaty přestupku v § 57 odst. 2 písm. b) katastrálního zákona se jeví bezpředmětným, zda žalobce v souvislosti s nabídkou svých služeb ve dnech 6. 4. 2021 a 26. 5. 2021 obdržel finanční plnění, zákon totiž ve formulaci skutkové podstaty neobsahuje výrazy „bezúplatně“ či „za úplatu“. Pro úplnost ovšem soud dodává, že si žalobce odporuje, když tvrdí, že na zjištěných údajích negeneroval žádný zisk, aby vzápětí konstatoval, že „*klientům vyúčtoval za zpracování informací částku odpovídající úhradě náhledu z datového výstupu katastru včetně poplatku za provedenou službu*“. Plnění za náhledy z datového výstupu ani poplatky totiž žalovanému neodváděl a ponechával si je; ve spisu jsou zároveň založeny faktury za poskytnutá data ze dne 26. 5. 2021.

20. Důvodnou soud neshledal ani námitku způsobu zahájení přestupkového řízení. Podle § 78 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán zahájí řízení o každém přestupku, který zjistí, a postupuje v řízení z moci úřední. Zákonodárce v této souvislosti nestanovil způsob, jakým se má správní orgán dozvědět o přestupku. Pro zahajování řízení o přestupcích z moci úřední je tak rozhodující projev vůle správního orgánu, příslušného k řízení o daném přestupku, který může vycházet z vlastních zjištění, nebo může být, a to v řízení o přestupcích častěji, iniciován nejrůznějšími subjekty. V takových případech správní orgán sám posoudí, jak bude dále postupovat. Dospěje-li k závěru, že je třeba o zjištěném či avizovaném skutku jako přestupku jednat a rozhodnout, sám takové řízení zahájí. Není proto podstatné, jestli zaměstnankyně žalovaného se žalobcem jednala ze své iniciativy ve volném čase, nebo v rámci plnění pracovních povinností.
21. Otázkám spojeným s vyměřením výše sankce se Nejvyšší správní soud věnoval např. v rozsudku ze dne 20. 4. 2006, č. j. 4 As 14/2005-84, v němž konstatoval: „*Řádné*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

odůvodnění ukládané sankce v případě správního trestání je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Zohledněním všech hledisek, jež lze v konkrétní věci považovat za relevantní, pak určuje míru zákonnosti stanoveného postihu. (...) Jednotlivé logické kroky, které vedly správní orgán ke stanovení konkrétní výše pokuty, je přitom třeba formulovat precizně a jednoznačně, aby odůvodnění stanovené výše pokuty bylo přezkoumatelné. Hodnocení individuální povahy protiprávního jednání musí přitom rozlišovat zvažované okolnosti na přitěžující a polehčující.“ V rozsudku ze dne 31. 5. 2007, č. j. 4 As 64/2002-63, Nejvyšší správní soud uvedl: „Správní orgán je tak povinen se při ukládání sankce zabývat podrobně všemi hledisky, které mu zákon předkládá a podrobně a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl, a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto hledisko na konečnou výši pokuty. Výše uložené pokuty tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem, nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková výše pokuty odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.“ Významný je i rozsudek ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, podle něhož „uložená pokuta nesmí mít sama o sobě likvidační důsledky. Ostatní závazky účastníka řízení je pak možné zohlednit pouze do určité míry.“ Soud uvádí, že na str. 8–9 prvostupňového rozhodnutí a na str. 9–10 napadeného rozhodnutí byla dostatečně rozvedena úvaha vedoucí ke stanovení výše správního trestu, když tato plně koresponduje citovaným judikatorním požadavkům. Žalobce nezpochybňoval ceny jím poskytovaných služeb s údaji katastru a také nenamítal nepříznivou hospodářskou situaci, jež by mu snad neumožňovala pokutu uhradit. Snížení výše pokuty žalovaný spojil s ukončením poskytování služeb „X“ a „Y“ ze strany žalobce. Stanovení konkrétní výše pokuty vychází ze správního uvážení, a nikoli z provádění matematického výpočtu, kdyby se polehčujícím okolnostem připisovaly konkrétní procentuální hodnoty. Soud konečně neshledal žádný důvod pro použití svého moderačního oprávnění ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s., neboť správní trest nebyl žalobci uložen ve zjevně nepřiměřené výši.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Soud na základě shora uvedeného posouzení žalobních námitek neshledal žalobu jako důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. dubna 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.